

[Krag.]

her er fremført, naar Formanden aabner Adgang til den almindelige Forhandling.

Hvad den af det ærede Medlem Hr. Duborg skrevne Artikel i „Fyns Tidende“ angaar, maa jeg sige, at den er mig ganske ubekendt. Jeg har ikke læst den, jeg har ikke hørt om den før nu, og jeg kan derfor heller ikke udtale nogen Dom om den. Men for saa vidt den kommer ind paa Spørgsmaalet om Betydningen af den Lettelse i Ydelserne paa 0,8 pCt., som her tilsigtes, vil jeg dog ikke undlade at sige, at Bedømmelsen af, hvad en saadan Lettelse kan betyde, naturligvis kan falde forskellig ud. Jeg tillægger den en ikke ringe Betydning, navnlig hvis det lykkes, saaledes som det er mit Haab, hvad jeg ogsaa udtalte forleden Dag, at faa gennemført en saadan Moratorie- og Saneringsordning for Landbruget, som sikrer Afgørelser, der paa retfærdig og rimelig Maade behandler baade Kreditor og Debitor. At Debitorerne da i den Tid, medens Arbejdet med en saadan Ordning staar paa, faar denne Lettelse, det forekommer mig at være af Værdi.

I øvrigt skal jeg sige, at saaledes som Forslaget her er formet fra Landstingets Side, er det jo for Debitorerne, som jeg allerede har sagt, af ganske samme Værdi som det Forslag, den højtærede Minister har fremsat. Det kan jo ikke hjælpe, at man taler om, at det i det ene Tilfælde er Laan, i det andet Tilfælde Tilskud. Tilskud bliver det kun, hvis Statsbidraget til at naa op til de 0,8 pCt. gøres helt rentefrit, thi enten en Debitor skal indbetale i Kreditforeningen de Afdragsydelser, med hvilke han har faaet Henstand, og indbetale i Kreditforeningens Særreservefond det Statsbidrag, som er givet til denne Henstand, eller han skal betale dette sidste ind i Statskassen, bliver for hans Vedkommende komplet det samme. Det kan derfor slet ikke stilles saaledes op, at i Ministerens Forslag var der Tale om at yde et Tilskud, og i dette Forslag, saaledes som det er formet i Landstinget, er der Tale om et Laan. Noget saadant kan Ministeren aldeles ikke fastholde. Det er Laan i begge Tilfælde og kun Tilskud fra Staten, for saa vidt som Staten ikke faar sit Bidrag til Lettelsen igen, men det indbetales af Debitor i den for samtlige Serier gældende fælles Reservefond.

Ministeren hævder, at vi ved vort Forslag har søgt at svække Bestemmelsen om Adgang til Opsigelse af højt forrentede private Laan. Ja, saadan noget kan man nok staa og sige, men hvis en Mand har et

privat Laan i sin Ejendom med 4½ pCt. Rentydelse, tror den højtærede Minister saa, at han gaar hen og opsiger dette Laan i Dag, fordi han ikke kan komme ned til 4 pCt.? Det er fuldkommen hen i Vejret, for han kan ikke gaa hen og skaffe sig et 4 pCt.s Laan til Erstatning derfor, uden at det paalægger ham en effektiv Rentydelse af mindst 5 pCt. Derfor er det, jeg har gjort opmærksom paa, at dette, om man løfter de Rentesatser, 4 og 4½, som Lovforslaget, saaledes som det fremkom fra den høje Regering, indeholdt, og sætter 4½ og 5 i Stedet, betyder i Realiteten ingenting, thi det er først, naar man kommer op i saadanne Højder med Rentydelsen af private pantesikrede Laan, saa de ligger helt oppe mellem 5 og 6, at der overhovedet knyttes nogen Interesse for Debitor til at benytte Opsigelsesbestemmelsen. Jeg synes, den højtærede Minister skulde søge at forstaa dette, saa tror jeg slet ikke, der er nogen Uoverensstemmelse mellem os paa dette Punkt.

Hvad angaar Paastanden om det lavere Renteniveau, som man nu har opgivet, forbeholder jeg mig at komme tilbage dertil ved den almindelige Behandling. Der er, som allerede før bemærket, ikke nogen som helst Mening i denne Betragtning, fordi Opgivelsen af Rentesaenkningsplanen skete den Dag i Januar Maaned i Aar, da Konverteringen brød sammen.

Om den Agitation, som paa Grundlag af de førte Samtaler har været udfoldet i Pressen, ikke mindst i den radikale Presse, vel sagtens paa Grundlag af den besynderlige agitatoriske Stilling til denne Sag, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen indtager her i denne Sal, har jeg sagt og fastholder, at hvis disse Paastande fortsat fremsættes, er det mod bedre Vidende og derfor bevidst usandfærdigt. I øvrigt skal jeg gerne komme tilbage til dette og give en nærmere Redegørelse for, hvorledes disse Samtaler er indledt og ført.

Da jeg lægger Vægt paa, at der tilvejebringes den Lettelse for mange nødstedte Landbrugere, som ligger i dette Forslag, og at der tilvejebringes en Afviklingsordning med Hensyn til gældende Henstandsbestemmelser, hvilket vil være værdifuldt, vil jeg udtale Haab om, at der dog ud af disse Forhandlinger maa komme et positivt Resultat. Jeg skal dermed anbefale Forslaget til Vedtagelse, som det er oversendt fra Landstinget.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mente, at det ikke